

Sygn. akt IX Ka 523/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Ćwiek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 roku 26 czerwca 2015 roku

sprawy G. W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 9 lutego 2015 roku sygn. akt II K 966/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie I wyroku eliminuje z opisu czynu sformułowanie dotyczące prawomocnego skazania oskarżonego w sprawie II K 997/09 SR w Starachowicach i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 178a § 1 kk i ten też przepis przyjmuje za podstawę wymiaru kary;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 523/15

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Starachowicach oskarżyła G. W. o to, że w dniu 1 grudnia 2014 roku w S. w województwie (...) będąc uprzednio skazanym wyrokiem w sprawie II K 997/14 wydanym przez Sąd Rejonowy w Starachowicach, uprawomocnionym w dniu 2 lutego 2010 roku za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, w ruchu lądowym prowadził samochód marki V. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178 a § 4 Kk.

Sąd Rejonowy w Starachowicach Wydział II Karny wyrokiem z dnia 9 lutego 2015 roku oskarżonego G. W. w ramach zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 1 grudnia 2014 roku w S., w województwie (...) będąc prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Starachowicach w sprawie sygnatura akt II K 997/09 z dnia 25 stycznia 2010 roku prowadził w ruchu lądowym pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,33 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest dokonania występku z art. 178 a § 4 Kk i za ten czyn na podstawie art. 178 a § 4 Kk wymierzył oskarżonemu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 Kk, art. 70 § 1 pkt 1 Kk warunkowo zawiesił G. W. wykonanie orzeczonej w punkcie I kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na dwa lata.

Na podstawie art. 71 § 1 Kk w związku z art. 33 § 1 i 3 Kk orzekł w stosunku do G. W. karę grzywny w wysokości pięćdziesięciu stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę dwadzieścia złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 Kk i art. 43 § 1 Kk orzekł w stosunku do oskarżonego G. W. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.

Na podstawie art. 63 § 2 Kk zaliczył G. W. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia

I grudnia 2014 roku do nadal.

Na podstawie art. 49 § 2 Kk zasądził od G. W. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomoc Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości trzystu złotych.

Zasądził od G. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę dwieście dziewięćdziesiąt złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę dwieście dwadzieścia złotych tytułem opłaty.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach Wydział

II Karny z dnia 9 lutego 2015 roku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Starachowicach i na podstawie art. 425 Kpk i art. 444 Kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego G. W..

Na podstawie art. 438 pkt 3 i 4 Kpk wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku, dotyczący wystąpienia w niniejszej sprawie pozytywnej prognozy

2

kryminologicznej odnoszącej się do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego G. W. kary pozbawienia wolności, podczas gdy w rzeczywistości z uwagi na postawę sprawcy, jego dotychczasowy sposób życia, a w szczególności uprzednia karalność za przestępstwo podobne do przypisanego w skarżonym wyroku, brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej dotyczącej tego, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec G. W. celów kary, a w szczególności zapobiegnie to jego powrotowi do przestępstwa;

- rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec G. W. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, podczas gdy adekwatne dla stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu byłoby orzeczenie wyżej wymienionego środka karnego w rozmiarze trzech lat;

- rażąco niewspółmierność środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej orzeczonego wobec G. W. w wysokości trzystu złotych, podczas gdy adekwatnie dla stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu byłoby świadczenie pieniężne w wysokości pięćset złotych.

Podnosząc ten zarzut na podstawie art. 437 § 2 Kpk Prokurator Prokuratury Rejonowej w Starachowicach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- uchylenie pkt 2 i 3 dotyczących warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego G. W. oraz orzeczonej wobec niego grzywny;

- zmianę pkt 4 poprzez orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat;

- zmianę pkt 6 poprzez orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości pięćset złotych,

Podczas rozprawy apelacyjnej Prokurator popierając skargę zmienił jej zakres wnosząc o zmianę pkt. IV i VI wyroku jak w pisemnej apelacji oraz zakwalifikowanie przypisanego oskarżonemu czynu z art. 178 a & 1 kk.

Sąd Okręgowy zważył:

Zmodyfikowana podczas rozprawy apelacyjnej apelacja Prokuratora okazała się zasadna w zakresie żądania zmiany kwalifikacji i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku.

Należało bowiem zauważyć, że oskarżony G. W. uprzednio był skazany w sprawie II K 997/09 SR w Starachowicach za przestępstwo z art. 178 a § 1 Kk na karę grzywny (por. karta 18), które to skazanie stanowiło podstawę kwalifikacji prawnej zarzutu -prowadzenia w ruchu lądowym samochodu w stanie nietrzeźwości - pod którym oskarżony stanął na nowo przed Sądem Rejonowym w Starachowicach i które to zdarzenie stało się przedmiotem osądu w sprawie II K 966/14 SR w Starachowicach (por. karta 38).

Oczywiście na czas orzekania przez Sąd Rejonowy, czyli w dniu 9 lutego 2015 roku kwalifikacja ta była w pełni uzasadniona. Jednakże w międzyczasie nastąpiła potrzeba zmiany kwalifikacji czynu wynikająca z nowelizacji przepisów Kodeksu Karnego tj. przepisów dotyczących terminów zatarcia skazania. W szczególności należało bowiem

zauważyć, że Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy -Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. póź. 396) zmieniono (dodano) między innymi przepis art. 107 § 4a Kk. mający znaczenie w przedmiotowej sprawie. Zmieniono przepisy dotyczące terminu, który musi upłynąć, by doszło do zatarcia skazania. Przyjęto, że w razie uprzedniego skazania na karę grzywny zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, bowiem jak już była o tym mowa G. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w Starachowicach z dnia 25 stycznia 2010 roku, w sprawie o sygnaturze akt II K 997/09, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym został skazany na karę 50 stawek grzywny po 20 zł każda stawka, orzeczono na okres jednego roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz zasądzono 200 zł świadczenia pieniężnego na cel bezpośrednio związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych.

Jak wynikało z informacji udzielonej przez Sąd Rejonowy w Starachowicach (karta 73) dotyczącej sprawy II K 997/09 oskarżony wykonał karę grzywny już w dniu 18 maja 2010 roku, a środki karne wykonano przed popełnieniem czynu w sprawie II K 966/14, bowiem zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych sprawca wykonał w dniu 2 lutego 2011 roku i w tym też roku uścił świadczenie pieniężne.

Zatem zgodnie z obowiązującymi przepisami zatarcie skazania nastąpiło z upływem roku od wykonania powyższej kary i środków karnych. Tym samym, oskarżony popełniając czyn zabroniony zarzucany aktem oskarżenia w dniu 1 grudnia 2014 roku, nie mógł być traktowany jako wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu

lądowym w stanie nietrzeźwości, a zatem nie wypełnił jednego ze znamion określonych w art. 178a § 4 Kk tj. prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości po uprzednim prawomocnym skazaniu wyrokiem za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Dlatego też zasadna była zmiana kwalifikacji czynu z 178a § 4 Kk w kierunku art. 178a § 1 Kk i ustalenie za podstawę wymiaru kary art. 178a § 1 Kk. Wobec tego wyrok Sądu Rejonowego został zmieniony poprzez wyeliminowanie z opisu czynu sformułowania o uprzednim skazaniu oskarżonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Starachowicach, w sprawie o sygnaturze akt II K 997/09 za przestępstwo określone w art. 178 a § 1 Kk, i czyn zakwalifikowano jako przestępstwo

z art. 178a § 1 Kk i tym samym przepis ten uznano za podstawę wymiaru kary w miejsce kwalifikacji i wymiaru kary określonych w art. 178a § 4 Kk.

Skoro wnoszący apelację nie kwestionował rodzaju i rozmiaru kary orzeczonej przez Sąd I Instancji to w tym zakresie orzeczenie Sądu Rejonowego należało traktować jako prawidłowe. Za takie też trzeba było uznawać rozstrzygnięcie orzekającego w sprawie Sądu odnośnie środków karnych, o których rozstrzygnięto w punkcie czwartym i szóstym wyroku. O ile możliwość kwestionowania rozmiaru tych środków przy kwalifikacji z art. 178 a § 4 Kk mogłaby być zasadna o tyle po zmianie kwalifikacji brak było racjonalnych podstaw by uznawać, że środki te są niewspółmiernie łagodne.

Miarą surowości środków karnych nie jest ich ilościowy wymiar lecz stopień wykorzystania sankcji w relacji do winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu. Jeśli zatem w konkretnej sprawie oskarżony jest traktowany jako osoba niekarana, jego stanie nietrzeźwości w czasie

prowadzenia pojazdów nie był wysoki to rozmiar obu środków jest jak najbardziej słuszny.

Uznając, że apelacja Prokuratora w tym względzie nie jest trafna Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 Kpk zmienił wyrok w sposób powyżej opisany utrzymując w mocy orzeczenie w pozostałym zakresie.

Trudna sytuacja materialna oskarżonego uzasadniała zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zgodnie z art. 634 kpk art. 626 § 1 Kpk i art. 17. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych DZ. U nr 49 póź. 223 z 1983 roku.